
UJEDINJENE

NACIJE

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 17. avgust 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orie, predsedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. avgusta 2012.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU STANIŠIĆEVE ODBRANE ZA PONOVRNO
RAZMATRANJE ODLUKE KOJOM SE P973 UVRŠTAVA U SPIS**

Tužilaštvo

g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića

g. Wayne Jordash
g. Scott Martin

Branioci Franka Simatovića

g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Dana 8. septembra 2010. godine, prilikom svedočenja svedoka JF-095, tužilaštvo je podnelo beleške s razgovora sa Obradom Stevanovićem i tri druge osobe (dalje u tekstu: P973), koji su vođeni u okviru priprema za izradu izveštaja komisije srpske Bezbednosno-informativne agencije (dalje u tekstu: BIA) u vezi sa dokumentima koje je tužilaštvo tražilo u svom zahtevu za pomoć.¹ Simatovićeve odbrana se usprotivila prihvatanju P973, tvrdeći da je razgovor sa Stevanovićem bio neformalan, što bi moglo da utiče na pouzdanost P973, i da je tužilaštvo ovim nameravalo da zaobide stroge zahteve iz pravila 92bis i ter Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).² Vijeće je dalje navelo da se prvi prigovor odnosi na težinu koju treba pripisati dokumentu i odlučilo da se P973 označi radi identifikacije.³ Za vreme sednice o tekućim pitanjima održane 29. septembra 2010. godine Simatovićeve odbrana je iznela dodatne argumente, usprotivivši se uvrštavanju P973 u spis.⁴ Stanišićeva odbrana tada nije uložila nijedan prigovor zbog uvrštavanja P973 u spis.⁵

2. Dana 4. februara 2011. godine, Simatovićeve odbrana je tražila da se uvrsti u spis dokument broj 2D379 na osnovu pravila 65ter koji se sastoji iz izvoda iz svedočenja Obrada Stevanovića u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* (dalje u tekstu: 2D379) ili, alternativno, da Veće uzme u obzir 2D379 kada bude odlučivalo o prihvatljivosti P973.⁶ Dana 18. februara 2011. godine Veće je odbilo da prihvati 2D379, ali je ukazalo na to da je razmotrilo dotični dokument prilikom rešavanja o prihvatljivosti P973, koji je kasnije uvrstilo u spis (dalje u tekstu: Pobjana odluka).⁷

¹ T. 7031 i 7033-7035.

² T. 7033-7034.

³ T. 7034-7035.

⁴ T. 7513-7517.

⁵ T. 7517-7518.

⁶ Podnesak Simatovićeve odbrane u vezi sa transkriptima Obrada Stevanovića, 4. februar 2011. (poverljivo).

⁷ T. 11267-11268. Veće je prihvatilo P973 zajedno s izveštajem komisije BIA i naložilo odbrani da podnese kompletan tekst dokumenta 2D379 radi uvrštavanja u spis, v. Podnesak odbrane o prethodnom svedočenju Obrada Stevanovića, 21. februar 2011. (poverljivo).

3. Dana 4. juna 2012. godine, Stanišićeva odbrana zatražila je da Veće uvrsti u spis izvode iz svedočenja Obrada Stevanovića u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*⁸ i izvode njegovog razgovora sa tužilaštvom u svojstvu osumnjičenog⁹ (dalje u tekstu, zajedno: Stevanovićeve materijali) da bi razjasnila i stavila u kontekst P973 (dalje u tekstu: Zahtev).¹⁰ Dana 6. jula 2012. godine Veće je odbilo Zahtev, smatrajući da pravilo 89 (C) Pravilnika nije odgovarajuća procedura putem koje treba tražiti da se prihvate Stevanovićeve materijali (dalje u tekstu: Odluka od 6. jula 2012.)¹¹

4. Dana 13. jula 2012. godine, Stanišićeva odbrana zatražila je da Veće ponovo razmotri Pobijanu odluku i izuzme P973 iz dokaznog spisa (dalje u tekstu: Zahtev).¹² Dana 27. jula 2012. godine tužilaštvo je odbilo Zahtev (dalje u tekstu: Odgovor).¹³ Simatovićeve odbrana nije iznela nikakve argumente.

II. ARGUMENTACIJA STRANA U POSTUPKU

5. Stanišićeva odbrana navodi da je uvrštavanjem P973 u spis Veće napravilo očiglednu grešku u rezonovanju koja će, ukoliko se ne ispravi, dovesti do nepravde.¹⁴ Stanišićeva odbrana tvrdi da je P973 u stvari pripremljen za sadašnji postupak pošto sadrži izjavu koju je uzela komisija zadužena da utvrdi šta se desilo sa dokumentima koje je tužilaštvo tražilo da uvrsti na sadašnjem suđenju.¹⁵ Ona dalje navodi da je, pošto član 29 Statuta Međunarodnog suda obavezuje države, uključujući i Republiku Srbiju (dalje u tekstu: Srbija), da udovoljavaju zahtevima tužilaštva za pomoć, Srbija u stvari "agent tužilaštva" i kao takva efektivno "strana" u sadašnjem postupku.¹⁶ Stanišićeva odbrana

⁸ Dokument broj 1D5491 na osnovu pravila 65ter.

⁹ Dokument broj 1D5492 na osnovu pravila 65ter.

¹⁰ Zahtev Stanišićeve odbrane za prihvatanje svedočenja u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* i izvoda iz razgovora sa tužilaštvom, 4. juni 2012 (poverljivo), par. 1 i 35-36.

¹¹ Odluka po zahtevu Stanišićeve odbrane za prihvatanje svedočenja u predmetu *Tužilac protiv Slobodana Miloševića* i izvoda iz razgovora sa tužilaštvom, 6. juli 2012.

¹² Zahtev Stanišićeve odbrane za ponovno razmatranje odluke kojom se P973 uvrštava u spis, 13. juli 2012, par. 2 i 11.

¹³ Odgovor tužilaštva na zahtev Stanišićeve odbrane za ponovno razmatranje odluke kojom se P973 uvrštava u spis, 27. juli 2012. (poverljivo). Datum 27. juli 2012. na Odgovoru je pogrešan.

¹⁴ Zahtev, par. 2, 4 i 10.

¹⁵ Zahtev, par. 6-9.

¹⁶ Zahtev, par. 9.

tvrdi da bi shodno tome, i u skladu sa Odlukom od 6. jula 2012. godine, P973 trebalo da se izuzme iz dokaznog spisa zato što bi njegovo uvrštavanje na osnovu pravila 89 (C) Pravidnika dovelo do toga da pravila 92*bis* do *quinquies* postanu nepotrebna.¹⁷ I na kraju, ona navodi da u odsustvu materijala na osnovu kojih bi se utvrdio kontekst, P973 neadekvatno odražava Stevanovićeve izjave i da bi stoga trebalo da se izuzme kako bi se izbegla nepravda.¹⁸

6. Tužilaštvo navodi da je Zahtev podnet neblagovremeno zato što Stanišićeva odbrana nije prigovarala na prihvatljivost P973 kada se o ovom pitanju raspravljalo pred Većem.¹⁹ Tužilaštvo dalje navodi da bi bilo oštećeno izuzimanjem P973 u ovoj fazi postupka zato što nema drugu priliku da izvede dokaze.²⁰ Alternativno, tužilaštvo tvrdi da bi Zahtev trebalo odbiti zbog merituma zato što su tvrdnje Stanišićeve odbrane da je Srbija agent tužilaštva bez ikakve činjenične ili pravne osnove.²¹ Konkretno, ono navodi da je Srbija još uvek nezavisna država koja sama odlučuje da li će i kako da odgovori na zahteve bilo koje strane u postupku pred Međunarodnim sudom.²² U vezi sa P973, Srbija je, kao takva, delovala samostalno kada je odlučivala o tome da li i na koji način da udovolji zahtevu tužilaštva, sa kim da obavi razgovor i koja pitanja da postavlja.²³ Tužilaštvo takođe osporava tvrdnje Stanišićeve odbrane da je P973 sličan Stevanovićevim materijalima i da bi njegovo prihvatanje na osnovu pravila 89(C) dovelo do toga da pravila 92*bis* do *quinquies* postanu nepotrebna.²⁴ U tom pogledu, ono ponavlja da cilj pravila 92*bis* do *quinquies* nije da eliminiše prihvatanje dokaza iz druge ruke nego da se ta pravila konkretno odnose na izjave koje su uzete od strana za potrebe postupka pred Međunarodnim sudom.²⁵

¹⁷ Zahtev, par. 4-6.

¹⁸ Zahtev, par. 10.

¹⁹ Odgovor, par. 2-3, 5 i 7.

²⁰ Odgovor, par. 7.

²¹ Odgovor, par. 8-12.

²² Odgovor, par.10.

²³ Odgovor, par. 11.

²⁴ Odgovor, par. 2 i 13-15.

²⁵ Odgovor, par. 13.

III. MERODAVNO PRAVO

7. Relevantni deo pravila 89 Pravilnika propisuje sledeće:

(C) Veće može prihvatiti bilo koji relevantan dokaz za koji smatra da ima dokaznu vrednost.

(D) Veće može izuzeti dokaz ako potreba da se osigura pravedno suđenje znatno preteže nad njihovom dokaznom vrednošću.

8. U skladu sa praksom Međunarodnog suda Pretresno veće ima ovlašćenje da ponovo razmotri sopstvene odluke ako postoji očigledna greška u rezonovanju ili ako konkretne okolnosti opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se izbegla nepravda. Te konkretne okolnosti uključuju nove činjenice ili nove argumente.²⁶

9. Veće podseća i upućuje na praksu Međunarodnog suda u vezi sa pravilom 89(C) i 92*bis* do 92*quinquies* Pravilnika, na šta se i poziva.²⁷

IV. DISKUSIJA

10. Stanišićeva odbrana navela je da je Odluka od 6. jula 2012. godine potvrdila da je Veće pogrešno rezonovalo kada je P973 uvrstilo u spis. Kao što je već navedeno u Odluci od 6. jula 2012, Veće smatra da se P973 bitno razlikuje od Stevanovićevih materijala čije je prihvatanje Stanišićeva odbrana tražila na osnovu pravila 89(C) Pravilnika.²⁸ Veće podseća da P973 sadrži izjavu koju je uzeo član nezavisne komisije, formirane od strane Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije i direktora BIA u novembru 2008, koja je bila

²⁶ V. među mnogim drugim, *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po zahtjevu odbrane za preispitivanje, 16. juli 2004, str. 2; *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.16, Odluka po interlokutornoj žalbi Jadranka Prlića na odluku po zahtevu Prličeve odbrane za preispitivanje odluke u vezi s prihvatanjem dokumentarnih dokaza, 3. novembar 2009, par. 6 i 18.

²⁷ Odluka od 6. jula 2012, par. 7-8.

²⁸ Odluka od 6. jula 2012, par. 11.

zadužena da utvrdi šta se desilo sa dokumentima koje je tražilo tužilaštvo.²⁹ Veće je takođe konstatovalo da sam P973 ne sadrži ništa što bi navelo na to da je tužilaštvo naložilo komisiji sa kim i na koji način da obavi razgovor i da li beleške razgovora treba proslediti tužilaštvu. Razmotrivši gorenavedenu informaciju, Veće je zaključilo da P973 sadrži izjavu datu stranama koje ne učestvuju u postupku u svrhu koja nije relevantna za postupak pred Međunarodnim sudom, i shodno tome uvrstilo ga je u spis na osnovu pravila 89 (C) Pravilnika.

11. Član 29 Statuta, na osnovu kojeg je tužilaštvo zatražilo pomoć od Srbije, propisuje da države moraju sarađivati sa Međunarodnim sudom u istrazi i krivičnom gonjenju osoba optuženih da su počinile teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava. Ova odredba ni na koji način ne ograničava suverenitet država koje sarađuju, niti čini države stranama ili agentima strana u postupku pred Međunarodnim sudom. Veće podseća da su, prema definiciji iz pravila 2 Pravilnika, "strane" u postupku tužilac i odbrana.

12. Što se tiče mogućeg pogrešnog tumačenja P973, u odsustvu materijala na osnovu kojih bi se mogao sagledati kontekst, Veće upućuje Stanišićevu odbranu na Odluku od 6. jula 2012. godine, u kojoj su ovi argumenti već u potpunosti razmotreni i ponavlja da uvrštavanje u spis ni na koji način ne predstavlja konačnu odluku o pouzdanosti dotičnog dokumenta, što se tumači i procenjuje u svetlu svih dokaza predočenih Veću.³⁰ Stanišićeva odbrana u ovom pogledu nije pokazala nikakve konkretne okolnosti, kao što su nove činjenice ili argumenti, kojima bi se opravdalo ponovno razmatranje kako bi se izbegla nepravda. Takođe, podsećajući da Stanišićeva odbrana nije uložila prigovor na uvrštavanje P973 u spis za vreme rasprave o ovom pitanju, Veće je mišljenja da to što navodno nije bilo materijala iz kojih bi se mogao sagledati kontekst ni na koji način ne utiče na prihvatljivost P973.

²⁹ P973, str. 6.

³⁰ Odluka od 6. jula 2012, par. 12.

Prevod

13. Imajući u vidu gorenavedeno, Veće je mišljenja da su argumenti koje je iznela Stanišićeva odbrana nedovoljni da bi se utvrdilo da je Veće napravilo grešku u rezonovanju time što je uvrstilo u spis P973 ili da je ponovno razmatranje Pobjijane odluke nužno da bi se izbegla nepravda.

V. DISPOZITIV

14. Iz gorenavedenih razloga, Veće **ODBIJA** Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Alphons Orié,
predsedavajući

Dana 17. avgusta 2012. godine
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]